

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Καθεδρικός Ιερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος

Σχόλια στα Ευαγγελικά Αναγνώσματα των Κυριακών

2 Αυγούστου 2026

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αγαπητοί, εν Χριστώ, Αδελφοί, η σημερινή ευαγγελική περικοπή σηματοδοτείται στην μεγαλειώδη φράση του Χριστού: «**Θαρσεῖτε, ἐγὼ εἰμί, μὴ φοβήσθε**», είναι μία υπόσχεση του Χριστού σε κάθε πιστό μέλος της Εκκλησίας Του. Κάνοντας νοερά μια αναδρομή στο ευαγγελικό ανάγνωσμα τι βλέπει κανείς; Βλέπει τον Κύριο μας να στέκεται ενώπιον των μαθητών Του «περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης», παύοντας την θύελλα αυτής, συνάμα δε και την ταραχή που είχε κατακυριεύσει την ψυχή των μαθητών Του, φτάνοντας στο σημείο να πουν: «Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα». Ο Χριστός όμως δεν θέλει τους μαθητές Του να λιγοψυχούν, να τα παρατάνε στην πρώτη τρικυμία της ζωής τους, πολλώ δε μάλλον να αμφισβητούν την βοήθεια Του σε κάθε επίκληση. Με άλλα λόγια (κατ' αναλογία) ο Χριστός ζητεί από όλους εμάς να μην έχουμε στο διάβα/στις δυσκολίες της ζωής: πνεύμα δειλίας, αμφισβητήσεως, απογνώσεως κ.ο.κ., αλλά να έχουμε εμπιστοσύνη σε Εκείνον που ήταν, είναι και θα είναι μαζί μας μέχρι την συντέλεια του κόσμου τούτου.

Αγαπητοί μου, αυτή την πίστη και την βεβαιότητα ότι ο Χριστός στέκεται διαρκώς πλάϊ και πολύ περισσότερο κοντά μας, απ' όσο εμείς νομίζουμε, δεν μπορεί να την κλονίσουν οι φοβίες μας και τα άγχη μας, δεν μπορούν να την σκορπίσουν οι λύπες και, κάποτε, ακόμη και αυτές οι απελπισίες μας.

Να θυμάστε πάντα και να δυναμώνετε τον εαυτό σας και τους πλησίον σας: «οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως» (Τιμ. Β' 1,7).

Γένοιτο. Αμήν!

9 Αυγούστου 2026

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αδελφοί μου, το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα έχει να κάνει με την διήγηση της θαυματουργικής θεραπείας του επιληπτικού νέου, διακηρύσσοντας εμφαντικά την αδιαφιλονίκητη κυριαρχία του Χριστού πάνω στις δαιμονικές δυνάμεις. Η πίστη του νέου αυτού ανθρώπου στην υπερδύναμη του Θεού πραγματώνει το θαύμα της απελευθέρωσής του από τις καταστροφικές συνέπειες της μανίας του διαβόλου.

Η σωτηρία του νέου από τα δαιμονικά δεινά ήρθε με πίστη και επίκληση στο όνομα του Χριστού. Ο ίδιος ο Χριστός, με την παράδοση εικόνα που χρησιμοποιεί για την πίστη, θέλει να εμπνεύσει την εμπιστοσύνη μας στην υπερδύναμη του Θεού «Σᾶς βεβαιῶνῶ πῶς, ἂν ἔχετε πίστη, ἔστω καὶ σὰν κόκκο σιναπιῶν, θὰ λέτε σ' αὐτὸ τὸ βουνὸ πῆγαινε ἀπὸ ἐδῶ ἐκεῖ, καὶ θὰ πηγαίνει καὶ κανένα πρᾶγμα δὲν θὰ εἶναι ἐμπόδιο γιὰ ἐσᾶς» (Ματθ. 17, 20). Μόνο όποιος πιστεύει στον σταυρωμένο μα αναστημένο Χριστό, στο λυτρωτικό έργο Του και την συνέχειά Του, που είναι η Εκκλησία, βλέπει και βιώνει το θαύμα της δύναμης της ανιδιοτελούς αγάπης Του. Ο άνθρωπος που εντάσσεται στο σώμα της Εκκλησίας γεύεται τις ενέργειες του Αγίου Πνεύματος, θεραπεύεται η αρρώστια της φύσης του και, έτσι, ό κόσμος μέσα του ανανεώνεται.

Αγαπητοί Αδελφοί μου, η Θεία Χάρη (πλεονάζουσα) μας αναδεικνύει δυνατούς και απαλλαγμένους από τις δαιμονικές δυνάμεις, που σήμερα δεν είναι άλλες από τον άκρατο εγωϊσμό και τις μορφές που εμείς δίνουμε σε κάθε έκφραση της ζωής μας, από τα σχήματα, από τις αδυναμίες και τα πάθη μας. Μόνο με την πίστη και την προσευχή μπορούμε να αγκαλιάζουμε τον χαλασμένο από την αμαρτία κόσμο και εαυτό μας και να τον μεταμορφώνουμε μέσα από την καθημερινή μας πάλη σε καινούργια κτίση, σε νέα πραγματικότητα. Ας το κάνουμε πράξη! Μας το εγγυάται ο Χριστός και η Εκκλησία Του. Αμήν!

16 Αυγούστου 2026

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αδελφοί μου, ο Χριστός για άλλη μια φορά μας αποκαλύπτει ότι ο Θεός είναι Πατέρας που μας συγχωρεί, επειδή μας αγαπά πραγματικά, γι' αυτό σε τελική ανάλυση μας αποδέχεται και μας κατανοεί.

Με την εικόνα της σημερινής παραβολής καλούμαστε να συνειδητοποιήσουμε το χρέος μας απέναντι στον Θεό Πατέρα μας, αφού κάθε άνθρωπος είναι οφειλέτης σε Εκείνον. Και αυτό διότι η ύπαρξή μας δεν είναι μόνο δώρο του Θεού σε εμάς, αλλά, ταυτόχρονα, είναι το χρέος και η οφειλή μας απέναντί Του. Αυτή η εξόφληση του χρέους μας απέναντι στον Θεό γίνεται, όπως μας λέει σήμερα το Ευαγγέλιο,

κάθε φορά που μαθαίνουμε να ζητάμε **και να προσφέρουμε την συγγνώμη μας**: «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν» (Ματθ.6,12). Είναι η φωνή της συνείδησής που ξυπνά και ζητά να απελευθερωθεί από το δυσβάστακτο βάρος της ενοχής. Είναι η ανάγκη και η δίψα της ύπαρξής μας να απαλλαγεί από τα χρέη της και τις οφειλές της. Και ποια είναι τα «οφειλήματά» μας στον Θεό Πατέρα μας; Του χρωστάμε τον κόσμο που μας τον εμπιστεύθηκε και εμείς τον καταστρέφουμε δίχως να υπολογίζουμε τις επόμενες γενεές. Του χρωστάμε την ύπαρξή μας, που μας την χάρισε Εκείνος και εμείς τον αγνοούμε καθημερινά. Γιατί ο Θεός δεν μας χάρισε μόνο τον κόσμο και την ύπαρξή μας, **αλλά μας χάρισε τον ίδιο τον εαυτό Του**». Από την εμπειρία της θυσιαστικής αγάπης του Θεού, που εκδηλώνεται ως θυσία και συγχώρηση για τον αμαρτάνοντα άνθρωπο, πηγάζει αυτό που λέμε και ζούμε στην Εκκλησία ως λύτρωση!!! Η συναίσθηση της λύτρωσης οδηγεί στην ευγνωμοσύνη στον Θεό και στην συγχωρητικότητα μεταξύ μας. Όταν βρίσκουμε την δύναμη να συγχωρούμε, απελευθερωνόμαστε από τα δεσμά του εαυτού μας.

Εδώ, Αδελφοί μου εν Χριστώ, δεν βρίσκουμε μόνο την προϋπόθεση της χριστιανικής ζωής, αλλά και το συστατικό στοιχείο της «καινής διδαχής» και της «καινής εντολής», με άλλα λόγια: της αγάπης του Θεού Πατέρα μας. Ας ζητούμε το λοιπόν προσευχητικά την θεραπεία του θαύματος της συγχώρεσης στην ζωή μας. Αμήν!

23 Αυγούστου 2026 ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΕΟΡΤΗΣ ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Αδελφοί μου, «Απόδοσις» στην εκκλησιαστική γλώσσα σημαίνει την ολοκλήρωση μιας μεγάλης χριστιανικής εορτής που ξεκίνησε πριν από οκτώ ημέρες. Κάθε χρόνο στις 23 Αυγούστου η Εκκλησία μας εορτάζει την Απόδοση της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, κλείνοντας με τον ίδιο τρόπο και πανηγυρική διάθεση την Κοίμηση και την Μετάσταση της Παναγίας μας που τιμάται στις 15 Αυγούστου κάθε έτους.

Δεν υπάρχει πλάσμα του Θεού μέσα σε όλη τη Δημιουργία, που να ξεπερνά σε αξία την Υπεραγία Θεοτόκο Μαρία, την Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αυτή είναι η «η τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεραφείμ», είναι «ή κλίμαξ ή έπουράνιος, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός, ή γέφυρα ή μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». Είναι η μεσίτρια του ανθρωπίνου γένους προς τον Θεό, είναι η γλυκιά μάνα όλων των πονεμένων και παντοιοτρόπως κατατρεγμένων αυτού του κόσμου. Γι' αυτό και την υπεραγαπούμε, την τιμούμε σε κάθε λατρευτική ευκαιρία και παντοτινά την επικαλούμαστε με πόθο να έρθει να μας βοηθήσει σε κάθε δοκιμασία μας. «Παναγιά μου!», ανακράζει ο αναγκεμένος πιστός άνθρωπος και αυτή ως Γοργοεπήκοος έρχεται να βοηθήσει, να δώσει τη λύση με τον τρόπο που η ίδια γνωρίζει, προς το καλό και το συμφέρον της ψυχής και του σώματος.

Η Εκκλησία μας σήμερα τιμώντας την Υπεραγία Θεοτόκο έχει ορίσει ως ευαγγελικό ανάγνωσμα απόσπασμα από το κατά Λουκά Ευαγγέλιο, στο οποίο φαίνεται ο Χριστός να στέκεται ανάμεσα στην Μάρθα και στην Μαρία. Ανάμεσα σε κάθε τι ψυχωφελές και σε κάθε βιοτική μέριμνα. Η λύση της επιλογής βρίσκεται στη φράση του Χριστού: «*Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζεις περὶ πολλά, ἑνὸς δὲ ἐστὶ χρεία!*», αποτυπώνοντας την ματαιότητα των βιοτικών αναγκών έναντι εκείνων που ωφελούν πραγματικά την ψυχή μας.

Ο συνειρμός ανάμεσα στην διψασμένη για τον Θείο Λόγο Μαρία και στην ευλογημένη Μαρία, την Παναγία Μητέρα του Χριστού μας είναι προφανής. Η Θεοτόκος Μαρία από την γέννησή της και εξής πάντοτε επέλεγε την «ἀγαθὴ μερίδα», πάντοτε μελετούσε τα θεία λόγια, με αποκορύφωμα το: «*Ἴδού, ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτο μοὶ κατὰ τὸ ρῆμα σου!*», μεταβάλλοντας έτσι την ροή της παγκόσμιας Ιστορίας. Αμήν!

30 Αυγούστου 2026

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Αδελφοί μου, την παραβολή του αμπελώνα ή των κακών γεωργών, που διαβάσαμε σήμερα, την είπε ο Χριστός στα Ιεροσόλυμα, απευθυνόμενος στους πνευματικούς ηγέτες του Ισραήλ, λίγες μέρες πριν από το Σταυρικό Του Πάθος, τότε που εκείνοι αμφισβήτησαν την θεϊκή Του εξουσία. Με τις δυνατές εικόνες της παραβολής, αλλά και με λόγο παραστατικό προβάλλεται η μεγαλειώδης αγάπη του Θεού για τον κόσμο, που είναι δημιουργημά Του. Μας εντυπωσιάζει το γεγονός ότι η θεϊκή αγάπη παραμένει αμείωτη παρά την εχθρική στάση των κακών γεωργών. Ο Θεός περιμένει και επιμένει να σώζει τον άνθρωπο. Εκδηλώνει την αγάπη Του με κάθε τρόπο και σε τέτοιο βαθμό, που υπερβαίνει τα ανθρώπινα όρια της λογικής. Αυτό υπαινίσσεται η τολμηρή/ριψοκίνδυνη στάση του οικοδεσπότη της παραβολής, στέλνοντας στους κακούς γεωργούς «*τὸν υἱὸν τοῦ τὸν ἀγαπητοῦ*». Εδώ η αγάπη αποτυπώνεται υπέρλογη και θυσιαστική, γενόμενη παιδαγωγική τιμωρία για τους κακούς γεωργούς του αμπελώνα. Εν κατακλείδι, Αδελφοί μου ας μη ξεχνάμε τα λόγια του Αγίου Ιωάννη του Δαμασκηνού: «*ὁ Θεὸς δὲν θὰ τιμωρήσει κανέναν, ἀλλὰ ὁ καθένας μας κάνει τὸν ἑαυτὸ του νὰ δέχεται ἢ νὰ μὴν δέχεται τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ· καὶ ἡ μὲν παρουσία Του θὰ εἶναι παράδεισος, ἡ δὲ ἀπουσία Του κόλαση*». Αμήν!

Μηνιαίο φυλλάδιο διδασχῆς και πληροφόρησης του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αγίας Τριάδος Βύρωνος, Κορυτσάς 1 και Κωνσταντιλιέρη - Βύρωνας Τ.Κ. 16231 - τηλ. 2107660859 - email: agia_triada@hotmail.gr.

Επιμέλεια φυλλαδίου: Αιδ. Πρωτοπρεσβύτερος π. Χρήστος Μπάρδης.